

מועדון
כשרותא
 לומדים כשרות בחברותא

שלום דוד וינתן, מה שלומכם? איזה יפי לראותכם!

אנחנו ברוך השם בסדר.

כשאנחנו באים לכאן, אנחנו יודעים שנגא עם ידע חדש ומעשי.

אולי לפני שנמשיך, נתישב יחד לארוחת ראש חודש. יש היום מרק

עוף עשיר במיוחד.

אני מעדיף לא לאכל, כדי לא להיות בשרי. בהמשך היום אנחנו הולכים לאכל פיצה עם המשפחה.

מתי?

מה זה משנה מתי?

זה משנה בהחלט. אם הם יאכלו את הפיצה רק בערב, כשעברו יותר ממש שעות, אין סבה שדוד לא יהנה עכשו מהמרק.

הלכות והליכות - הלכות כשרות, פרק ד הלכה כו:

עד גיל שלש - אסור להאכיל את התינוקות בשר וחלב יחד, וכן יש להקפיד שלא יהיו בפה שיני חלב כשאוכלים בשר ולהפך, אף אין צורך להמתין כלל בין אכילת בשר לחלב.

המשך ההלכה בעמוד הבא

מגיל שלש עד תשע - יש להמתין בין בשר לחלב כפי המרוח הקבוע בין ארוחת הצהרים (שעל פי רב היא בשרית) לארוחת הערב (שעל פי רב היא חלבית). לדגמה: אם המרוח הוא ארבע שעות, יש להמתין **שעור** זמן זה וכדומה.

מגיל תשע-עשר ואילך - יש להמתין שש שעות (ובכל אופן לא פחות משלש שעות, ולהתקדם בהדרגה לקראת המתנה של שש שעות. רצוי להגיע לזה לפחות עד שנה לפני גיל מצוות).

יש **מחמירים** להרגיל את הילדים להמתין שש שעות מהרגע שהדבר מתאפשר, כל אחד ואחד לפי ענינו.

פעילות: רשמו כאן שמות של לפחות שלושה ילדים, בני משפחה שלכם או מכרים, שאתם יודעים מה גילם, וכתבו כמה שעות הם צריכים להמתין בין אכילת בשר לאכילת חלב.

ואם זה היה להפוך, שקדם הייתי אוכל את הפיצה עם המשפחה ואז מגיע לכאן, היה הבדל?

אחרי אכילת מאכלים חלביים צריך להמתין פחות, או אפילו בכלל לא.

הלכות והליכות - הלכות כשרות, פרק ד הלכה כד:

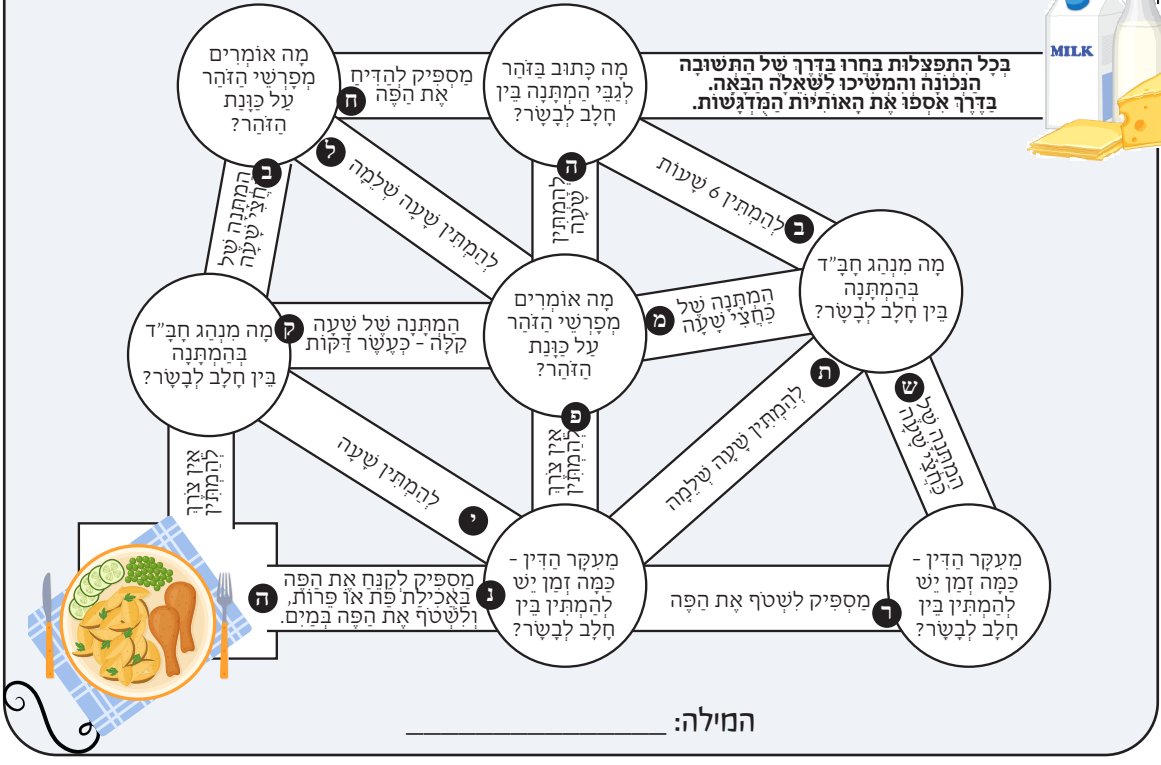
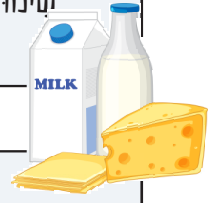
אכל גבינה רפה, **מתר** לאכל אחריה בשר מיד **בסעודה** אחרת, ובלבד שיבדק את ידיו ששום דבר מהגבינה לא נדבק בהן, או ירחצו במים. וגם ינקה שניו וידיהם פיו. (סעיף יא)

הערה: באהר נאמר שיש להמתין שעה בין **מאכלי חלב** לבשר. יש **המפרשים**¹² את דעת האחר, ש'שעה' הפונה זמן מסים וממתנים כחצי שעה.

מנהג חב"ד: להחמיר כפשוטו לשון האהר ולהמתין שעה בין **מאכלי חלב** לבשר.

מנהג הספרדים: יש **המחמירים** על פי האהר להמתין שעה בין מאכלי חלב לבשר. אך אלו **הנוהגים** כפי עקר הדין, מתר לאכל בשר מיד אחר גבינה, לאחר שיקנח פיו בפת או בפרות, כלומר: שילעסם היטב ויבלעם, וידיהם פיו במים או בשאר משקין, ויעין בידיו שלא דבק בהן שום דבר מהגבינה, ואחר כך מתר לאכל בשר. ולאחר שתית חלב, מעקר הדין די בהדחת הפה בלבד¹³.

אכלתם חלבי. כמה זמן עליכם לחכות עד שתוכלו לאכל מאכל בשרי?
התחילו מנקודת ההתחלה החלבית, והתקדמו לכאן הצלחת הבשרית.
ישומו לב לעבור רק דרך התשובות הנכונות. בדרך - אספו את האותיות והרפיבו מהן מלה.

המילה:

זה נכון מה שזיננתן אמר, אבל אחרי אכילת פיצה זה יותר מרפב, כי בפיצה יש גבינה צהבה, העשויה להחשב כ'גבינה קשה'!

מה זה גבינה קשה?

גבינה קשה היא גבינה שתהליך הכנתה ארוך ושמה חדים, ויש לה הגדרה הלכתית מיוחדת, היא אינה בשאר מאכלי החלב שהם קלים יותר:

הלכות והליכות - הלכות פשרות, פרק ד הלכה כה:

גבינה קשה, דהיינו גבינה שהתישנה ששה חדשים¹⁴, צריך להמתין אחריה שש שעות כדי לאכל בשר. (סעיף יא)

האם את הגבינה הצהבה של הפיצה, וגם זו שמוכרים בחנויות, מהן אנחנו מכינים סוסטיים - הכינו במשך ששה חדשים? זה נשמע ממש הרבה זמן...

למעשה, הדעות חלוקות בענין הגבינה הצהבה. לכו, כל אחד ישאל את הרב שולחניו, ונהג בפעל - האם מספיק לחכות שעה או ליש צריך לחכות שש שעות.

הלכות והליכות - הלכות פשרות, פרק ד הלכה כה - הערות:

<p>מנהג הספרדים בגבינה קשה: יש הסבורים שדינה כגבינה רכה ואין צורך להמתין כלל, ויש הנוהגים להמתין לאחר גבינה קשה שעה שלמה. ויש שכתבו כי הדבר תלוי כמה זמן עמדה הגבינה בהכנתה: אם ששה חדשים - מחכים שש שעות, אם חמשה - חמש שעות, וכן הלאה; כנגד כל חדש - שעה אחת¹⁶.</p>	<p>הלכה למעשה: נחלקו הדעות¹⁵ לענין גבינה צהבה המצויה פיום, האם דינה כגבינה הקשה של פעם שיש להמתין פשוט שעות או שאין צורך. ולמעשה קיימים מנהגים שונים בדבר, וכל אחד ישאל את רבו בהלכה פיצד עליו לנהג בפעל.</p>
---	---

למה בעצם אסור לאכל בשר וחלב ביחד? מה הענין בזה?
הרי שניהם מאכלים כשרים לחלוטין...

זו שאלה מצוינת. יש לזה כל מיני הסברים מענינים, על פי הקבלה ותורת הסוד. אך ההסבר הפשוט ביותר הוא שאננו עושים זאת כי כך צוה השם! זהו אחד מהחקים בתורה. חק הוא מצוה שאיננו מבינים בשכל, אך מקימים אותה בהקפדה, אך ורק פי כך רצה השם.

את כל המצוות אנחנו מקימים כי כך צוה השם, וגם כשקשה לחכות לחלבי, אנחנו עושים זאת למרות שאיננו מבינים. אבל ממש מענין אותי הטעם הפנימי של המצוה.

תוכל לתת לנו טעימה מההסבר?

בקשתך.. קבלת!

הרמב"ם מסביר שעובדי האלילים היו נוהגים להקריב לאיליהם תבשיל של בשר בחלב, והאסור הזה נועד להרחיק אותנו מעבודה זרה. מפרשים אחרים מסבירים שהמצוה הזו נועדה להרחיק אותנו מאכזריות של בשול הגדי בחלב של אמו.

ספר החנוך מסביר שיש כאן ענין בריאותי, של נזק לגוף העלול להגרם מאכילת בשר וחלב יחד.

הזהר נותן את הטעם הפנימי שעל פיו הבשר מסמל את כוחות הדין והגבורה, והחלב מסמל את הטוב והחסד, וערבוב שלהם עלול לגרם להחלשה של השפעת הטוב והחסד האלוקי עלינו.

מה המקור של האסור הזה בתורה?

בואו נקרא יחד את ההלכה:

הלכות והליכות - הלכות כשרות, פרק ד הלכה ה:

בתורה נאמר שלש פעמים 'לא תבשל גדי בחלב אמו' (שמות כג, יט; שמות לד, כו; דברים יד, כא). מכך למדו חכמינו זכרונם לברכה שיש שלשה אסורים מן התורה: אסור לבשל בשר וחלב יחד; וכשנתבשלו יחד - אסור לאכל את התבשיל; וכן אסור להנות מהתבשיל.

אותן מלים בדייק נאמרו בתורה שלוש פעמים?

- ממש ככה, וזה לא סתם! ולכל מלה בתורה יש משמעות. גם כאן - החזרתיות מלמדת אותנו שיש שלושה אסורים בקשר לערוב של בשר בחלב:
1. אסור לבשל אותם יחד.
  2. אסור לאכל את התבשיל.
  3. אסור להנות מהתבשיל בשום אופן שהוא.

מה הכוונה "להנות מהתבשיל"?

שאלה מצוינת. להנות ממשו - הפנה היא לעשות בו כל שמוש שביאי תועלת כלשהי.

